

פרק ראשון סוכה

דף ב'

הכשר מבוי על ידי קורה

מבוי שהוא פתוח לרשות הרבים מצד אחד, וסתום משלושת הצדדים האחרים, וחצירות פתוחות לו, ובני חצירות יוצאים דרכו לרשות הרבים, מדין תורה מאחר שהוא מוקף שלוש מחצות, כולו רשות היחיד, ומותר לבני החצירות לטלטל בכולו.

אולם חכמים אסרו לטלטל מרשות יחיד של זה לרשות יחיד של זה בלא עירוב, ומאחר שהחצירות כל אחת רשות של בני אותה חצר, והמבוי רשות של כל בני החצירות, נחשבים החצרות והמבוי כרשויות יחיד חלוקות, וצריכים כל בני החצירות להשתתף במבוי, [בפת או בייך, ולהניח השיתוף באחת מן החצירות, שהשיתוף במבוי הוא כעירוב בחצירות].

ומאחר שאין למבוי מחיצה רביעית, וקרוב הוא להיות דומה לרשות הרבים, הצריכו היכר בראשו הפתוח לרשות הרבים, [או לחי זקוף, שמעמיד סמוך לאחד מהכתלים דבר גבוה עשרה טפחים, או] קורה מכותל לכותל.

